

زاغ‌ها هم مانند انسان حافظه رویدادی دارند

گروهی از زاغ‌ها در پژوهش جدید «دانشگاه کمبریج» نوعی حافظه را نشان داده‌اند که از طریق آن می‌توانند وقایع گذشته را به یاد بیاورند.

گروهی از زاغ‌ها در پژوهش جدید «دانشگاه کمبریج» نوعی حافظه را نشان داده‌اند که از طریق آن می‌توانند وقایع گذشته را به یاد بیاورند.

به گزارش ایسنا، هر خاطره‌ای با جزئیات شخصی در هم تنیده شده است؛ از بوی موجود در هوا گرفته تا لباس‌هایی که پوشیده شده‌اند. این اطلاعات با هم ترکیب می‌شوند تا یک تجربه منحصر به فرد را بسازند.

به نقل از ادونسد ساینس نیوز، یافته‌های جدید پژوهشگران «دانشگاه کمبریج» (University of Cambridge) نشان می‌دهند «زاغ جنگلی» یا «جیجاق اوراسیایی» (Eurasian jay) که گونه‌ای از خانواده کلاغ‌های باهوش است، می‌تواند مانند انسان جزئیات رویدادهای گذشته را به خاطر بسپارد.

گروه پژوهشی دانشگاه کمبریج به سرپرستی «نیکولا کلایتون» (Nicola Clayton)، استاد این دانشگاه در مقاله پژوهش خود نوشتند: انسان‌ها وقایع را از طریق یک سفر ذهنی در زمان به یاد می‌آورند و آگاهی خود را به گذشته منتقل می‌کنند تا به جای واقعیت‌های از هم گسیخته، یک صحنه کامل یا قسمتی از آن را به یاد بیاورند.

این موضوع به ویژه برای پژوهش درباره حیوانات چالش برانگیز است. پژوهشگران در ادامه نوشتند: شواهد برای یادآوری آگاهانه رویدادها در انسان، پیرامون گزارش‌های زبانی متمرکز شده‌اند و در حال حاضر هیچ توافقی درباره نشانگرهای رفتاری غیرزبانی وجود ندارد.

از آنجا که نمی‌توانیم از پرندگان درباره خاطرات آنها بپرسیم، یک روش متفاوت لازم است. بنابراین، پژوهشگران دانشگاه کمبریج روی یک جنبه کلیدی از حافظه پیچیده متمرکز شدند که جزئیات تصادفی است.

حافظه رویدادی

خاطرات رنگارنگ ما شامل جزئیات بی‌ربط به موضوع اصلی هستند. به عنوان مثال، حتی اگر در یک مهمانی روی تنقلات تمرکز کرده بودید، ممکن است به یاد داشته باشید که دوستان در مهمانی چه لباسی پوشیده بود یا در حالی که هنگام مراجعه به دندان پزشک در درجه اول نگران قرار ملاقات خود بودید، کاغذ دیواری اتاق انتظار را به یاد بیاورید.

آیا پرندگان نیز ممکن است جزئیات تصادفی را به خاطر بیاورند؟ پژوهشگران یک آزمایش را با هفت جیجاق اوراسیایی ترتیب دادند تا به پاسخ این پرسش برسند. آنها به پرندگان چهار فنجان یکسان ارائه کردند و آنها را آموزش دادند تا فنجانی که غذا زیر آن است، شناسایی کنند. سپس پژوهشگران، نشانگرهای بصری را به چهار فنجان افزودند و این روند را تکرار کردند. در این مرحله، نشانگرهای بصری هیچ تاثیری بر محل غذا نداشتند. بنابراین، پرندگان می‌توانستند به طور مؤثر بیاموزند که این اطلاعات را نادیده بگیرند.

در مرحله بعد، آزمایش واقعی انجام شد. پرندگان دوباره دیدند که پژوهشگران غذا را پنهان کردند. سپس، پرندگان به مدت ۱۰ دقیقه از موقعیت خارج شدند و در غیاب آنها موقعیت فنجان‌ها عوض شد. پرندگان پس از بازگشت، در ۷۰ درصد مواقع به درستی فنجان مناسب را شناسایی کردند و به دنبال نشانگرهای بصری گشتند که پیشتر آنها را بی‌معنی می‌دانستند.

«جیمز دیویس» (James Davies)، پژوهشگر ارشد این پروژه گفت: از آنجا که جیجاق‌های اوراسیایی قادر بودند جزئیاتی را به خاطر بسپارند که در زمان ایجاد حافظه هیچ ارزش یا ارتباط خاصی نداشتند، این نشان می‌دهد که آنها قادر به ثبت، یادآوری و دسترسی تصادفی به جزئیات یک رویداد هستند. این قابلیت که «حافظه رویدادی» نام دارد، نوعی از حافظه است که از طریق آن رویدادهای گذشته به طور ذهنی احیاء می‌شوند.

این پژوهش نشان می‌دهد که جیجاق‌های اوراسیایی می‌توانند اطلاعات بصری تصادفی مربوط به یک رویداد را رمزگذاری و حفظ کنند و به خاطر بیاورند، اما پژوهشگران امیدوارند که الگوهای مشابهی از یادآوری را در تعاملات غیر مرتبط با ذخیره‌سازی غذا، مانند پاسخ دادن به نشانه‌های اجتماعی آزمایش کنند.

این کار می‌تواند پیوند نزدیک‌تری را با روش ما در تجربه کردن جهان آشکار کند و شواهد بیشتری را درباره الگوهای فکری پیچیده در سراسر قلمرو حیوانات ارائه دهد که باعث می‌شود در نحوه نگرش به تجربه حیوانات دیگر تجدید نظر کنیم. این پژوهش در مجله «PLOS ONE» به چاپ رسید.